

MUCİZE

Mucize: Rabbimizin Peygamberler şahsında olağan kanunları olağanüstü hallerle destekleyip yarattığı harika hallerdir. Olağan olan ateşin yakması, bıçağın kesmesi ve suyun boğmasıdır. Olağan üstü olansa Hz. İbrahim'in Nemrutun yaktığı ateşte yanmaması, Hz. İsmail'in boğazını bıçağın kesmemesi ve Hz. Musa ile ona iman edenleri kızıl denizin boğmamasıdır.

Bir başka ifade ile Mucize: Allah tarafından peygamberlere nasip olan kerametten yüksek fevkalade hadiselerdir. Peygamberler eli ile gerçekleşir. Diğer insanlar tarafından yapılması mümkün değildir. Çünkü mucize İnsanı aciz bırakan, karşı konulmaz, olağanüstü, harika şeyler demektir.

Hız. ALLAH, Peygamberlerine mucizeler, Velilerine kerametler, mümin kullarına da; hissiyat, feraset ve ilham nasip eder.

Mucizede şart olan ortaya birisi çıkacak, Allah tarafından görevlendirilip, insanlara: “Ben peygamberim” diyecek. Günün şartlarında olağan üstü bir iddiada bulunacak ve iddiasını da ispat edecek.

Her orijinalin taklidi olduğu gibi peygamberlerin de sahtesi olmuştur. Hatırlayalım Müseyleme tül Kezzab olarak tarihe geçen şahıs hâşâ kendince Kur'an'a mukabil kitap ve mucizelere mukabil bir takım safsatalarla ortaya çıkmış küfürde iken Hız. Hamza'yı şehid eden siyahî köle Vahşi, Müslüman olduktan sonra Müseyleme tül Kezzabı cehenneme göndermiştir. Elbette ki bu kadarını bilip biz yine orijinallerden bahsedelim.

Örnek vermek gerekirse deriz ki;

Hız. İsa (as) zamanında tıp çok ileri bir merhalededir. Hız. İsa (as) ortaya çıkmış ve demiş ki; “Ben ki Meryem oğlu İsa'yım. Sizlere gönderilmiş bir peygamberim. Rabbim beni babasız yarattı. Böylece tıbbın asla gerçekleştiremeyeceği ispatım. Sizin ilaç ile yaptığınız tedavileri ben ilaçsız yapacağım”. Buyurarak körleri gözlerine, abraş (alaca hastalığına yakalananları) olanları eski sağlıklarına kavuşturdu. Hatta ölüleri Allahın izni ile diriltti.

Hız. Musa zamanında sihir ileri bir düzeyde idi. Ruhbanlar yaptıkları sihirle göklere çıkarlardı. Rabbimizin emri ile Hız. Musa elindeki asayı yere attı. Böylece ejderhaya dönüşen asa tüm sihirbazların sihirlerini etkisiz kıldı. Asası ile Kızıldeniz ikiye bölünmüş kendine iman edenlerle birlikte Firavunun şerrinden kurtulmuşlar. Duası hürmetine gökten bıldırcın eti ve kudret helvası yağmış.

Bizim peygamberimiz Hız. Muhammet Mustafa (sav) zamanında Araplar nezdinde fesahat ve belagat çok ileri bir düzeyde idi. Araplar nesir ve şiir gibi söz sanatlarında yarışmalar düzenler, birinci gelenleri Kâbe'nin duvarına asarlardı. Vaktaki o eserin fevkinde bir şiir veya nesir yazılıncaya kadar o eser orada kalırdı. Hız. Peygamberimiz (sav) Kur'an'dan bir parça olan Kevser suresini götürdü. Şairler şaşırdılar.

Dediler ki “Biz şiirin, nesirin iligini biliriz. Desek ki bu şiirdir veya nesirdir. Hayır! Hayır! Bu şiir ve nesirin fevkindedir. Kimilerine böylece hidayet nasip oldu. Kimileri ise – hâşâ- bu bir sihirdir demek sureti ile küfrün karanlığından imanın aydınlığına çıkamadılar.

Evliya mensup olduğu peygamberin nübüvvetinden süzülen cüzler ile keramet ile nimetlenirler. Ahkaf suresi 9.ayette “ben ancak bana vahyedilene tabi oluyorum” buyrulur.

Nübüvvet ve keramet arasındaki fark?

Şurası iyi bilinmelidir ki: Mucize ile Keramet ters orantılıdır. Keramette ortaya birisi çıkıp ta ben evliyayım diyemez. Asla iddia edemez. İddia edemediğı gibi ispata da kalkışamaz. Keramet mübarek zatların kendi istemesi ile gerçekleşmez. Rabbimizin nasibi ve mensup olduğu peygamberin nübüvvetinden süzülen bir damladır.

Yüce Allah bütün peygamberlere çeşitli mucizeler vermiştir. Bu konuda yazılı eserlerden okuduğumuz veya dinlediğimiz büyük zatlardan edindiğimiz bilgilere göre, Hz Davut’un elinde demir hamur gibi yumuşardı cinler kuşlar ve rüzgâr hazreti Süleyman’ın emrindeydi. Hz İbrahim’i Nemrut’un yaktırdığı ateş yakmadı. Hz Yunus’u balık yuttu ölmedi. Bizim peygamberimiz Muhammet Mustafa (sav)’in miraca teşrifi ile ahirete ait sırlar onun şahsında ifşa oldu. Allahü teala resulünü gece bir anda mescidi aksaya götürdü cenneti cehennemi ve bilinmeyen yerleri gezdirdi.

Hz Rasulullah’ın parmaklarından bir orduya yetecek kadar su aktı ağaçlar kendisine selam verdi. Hayber Kalesinin fethinden sonra suikast amacıyla kendisine ikram edilen oğlak kebabı: “Ya Rasulullah! Beni yeme ben zehirliyorum” dedi. Mescidi nebevide üzerine dayanarak hutbe okuduğu hurma kütüğü ve hayvanlar onunla konuştu. Kâfirler peygamber isen ayı ikiye ayır dediler Hz Rasulullah dua edince ay ikiye ayrıldı. (Şakul Kamer)

İmanımız gereğince bütün olanlar Allah’ın kudretinden peygamberlerine ihsan edilen kuvvettir.

Hatırlayalım: Fil suresinin ifadesine göre Kâbe’yi yıkmaya giden Ebrehe’nin ordusunu eabil kuşlarının imha ediş i Yüce Allah’ın kudret ve kuvvetidir. Mucizeyi inkâr etmek, Allah’ın peygamberlerini inkâr etmek dolayısı ile kâfir olmak demektir.

KERAMET

Lügat manası: Allah (cc) indinde makbul bir veli kulun Lütf-i ilahi ile gösterdiği büyük marifet demektir. Tasavvuf ilminde peygamberimizin ruh ve bedenden mütevellit yaptığı Miracı Allah (cc), dostum dediğı kullarına ruhen yaşatır. Peygamberimiz (sav) “Namaz müminin miracıdır” buyurmuşlar.

Miraç halinde olan dervîşten bazen kendisinin haberi olarak bazen de haberi olmayarak olağanüstü haller meydana gelebilir. Eğer bu haller sadece kendisinin hissettiğı olup başkalarının görmediğı hal ise bunlara **mükaşefe** ismi verilir. Başkalarının hissettiğı ve anladığı hallere ise **kerâmet**¹ ismi verilir. Kerâmet sahibi bir kişi, bu halini Allâh’tan bilir ve ona göre davranırsa hali dâim olur. Aksi takdirde kerâmet, kişinin ma’nevî sembolü değildir. Çünkü kerâmet denen harikulade haller bazen dervîşlikle velilikle ilişkisi olmayan yaramaz insanlarda da meydana gelmektedir. İslami literatürde buna **istidrac** denir. Bir mürşide intisap edinirken dahi kerâmet yeterli ölçü olmamalıdır. Zira günümüzde bu işin sahtekârlığı

¹ Arapça azîzlik ve şeref demektir. Tasavvuf dilinde ise, peygamberlerden ortaya çıkan olağanüstü hallere mûcize denirken velîlerden ortaya çıkan benzeri olağanüstü hallere ise kerâmet denir. Ayrıntılı bilgi için bakınız: Cebecioğlu, Ethem, *Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü*, Ankara 1997, s. 446.

fazlasıyla yapılmaktadır. Aranılacak en büyük ölçü, Allâh(cc) ve Rasûlü'nün(sav) ölçüleri içerisinde yer almasıdır. Yalnız başına âlimlik, dış görüntüsünün cazibesi, pîr-i fânî (yaşlı) olması pek fazla önemli değildir.

Tasavvufi terbiyemize göre yaşadığımız bu asırda en büyük bir keramet sırat-ı müstakim üzere bir hayat yaşamaktır. Tarih boyunca görülmüştür ki müessir olanlar hep dosdoğru yaşayanlar olmuştur. Ön bilgi olarak diyelim ki; Hz. Allah tarih boyunca metafizik dönemlerde metafizik donanımlı kulları ile peygamberinin devamı “el ülemai veresetül embiya” olan şahsiyetlerden kerametler sadır etmiştir.

Tasavvuf yolunun başında (müptedi) olan sufi vaktin oğludur. Bu yolun zirvelerinde (müntehi) olan sufiler vaktin babasıdır. Zira onlar vakti yönlendirenlerdir. En büyük keramet, kerametın gizlenmesidir. Tasavvuf erbabı gayenin keramet değil de istikamet olduğunu bilirse böylece doğru yolda olur. Ariflerden Nakşibend buyurmuşlar ki: Omuzlarımızdaki bunca günah ile ayakta durmamız en büyük keramettir.

Tasavvuf tarihine baktığımız zaman birçok ciddi eserlerde Allahın bir ihsanı olarak havada uçanlar, su üzerinde batmadan yürüyenler olmuştur. (Hasan-i Basri su üzerinde batmadan yürümüş, Rabiâtül adeviye ise havada uçmuştur) Rabiâtül adeviyye, Hasani Basri'ye senin yaptığını ördeler benim yaptığımı da kuşlar yapmaktadır. Aslolan Allaha layık bir kul olmaktır. Anlıyoruzki Allaha layığı ile kul olanlara Allah dünyayı hizmetkâr kılmıştır.

Uzun bir yolu kısa zamanda gidenler de olmuştur. Örnek mi: (Yavuz Sultan Selim Hazretlerinin 1517 yılında İslamiyet'i tek bir bayrak altında toplamak gayesi ile çıkmış olduğu Mısır seferi sırasında, daha önceleri Cengiz ve Timur'un geçemeyip geri döndükleri Sina yarımadasındaki korkunç tih çölünü Ruh-i Peygamberi yenin rehberliğinde 13 gün gibi kısa bir zamanda geçmesi)

Bir müminin sıkıntısının def'i için Allahtan dua istemesi sonucu müstecep (kabul edilen) bir dua ile o sıkıntının giderilmesi hususuna deriz ki; (Abdul Kadir-i Geylani ve Seyyid Ahmed er Rufai Hazretlerinin hayatları bu ve benzeri kerametlerle doludur)

Hapis olan bir kulun aynı zamanda çarşıda pazarda veya insanlar içinde camide görülmesi, (Hallacı Mansur'un zindanda iken yok olması bu beyana en güzel örnektir.)

Zehirlemek gibi suikasteler yapıldığı halde zehirin tesir etmemsi. Hicretin 12. yılında Yermük Harbinde Bizans (Rum) Komutan Genaral Yorgi; Halit Bin Velid'e sizin az bir sayı ile koskoca Rum ordusu ile savaşmanız bilerek zehir içmeniz demektir denilince bir tas dolusu zehir'i içip de etkilenmemsi) devamında da Hz. Halid'in nazarı yani mübarek bakışları ile Müslüman olmuştur. Elbette ki o bakışta bir keramettir.

Düşmanlar tarafından atılan kurşunların isabet etmemsi, (Kafkas Kartalı Şeyh Şamilin Ruslarla yaptığı mücadeleler)

Tayyî mekân ve Bastı zaman (Hacı Ahmet Babanın Rusya'nın Kırım'da esir olan kayınbiraderini getirmesi) gibi harika hallere mazhar olmak gibi hallere tasavvuf ıstılahında Keramet-i Kevniyye denir.

Efendim Filistin katliamını nazara alarak diyoruz ki su üzerinde yürümekten se susuz gönülleri suya kavuşturmak daha evladır. Zalimler ve yandaşlarının zulmüne uğrayıp aç, susuz, evsiz, barksız, yaralı ve perişan halde kalan mazlum Filistinli Kardeşlerimize su, gıda, tıbbi destek kısaca insani yardım götürme noktasında bizlerden yardım toplayarak lokomotif olan nice sivil toplum örgütleri Allahın Lütü ile en büyük kerameti izhar etmektedirler. İmanımızın sesi ile diyelim ki en büyük kerâmet Filistin’deki ölenlerin kanları üzerinde yürümektir.

Yunus suresi Ayetler: 62, 63 Sayfa 217: “Elaaaa inne evliyaaaa ellahi la havfun âleyhim vela hüm yehzenun. Ellezine amenü ve kanü yettegun.

“Dikkat edin. Allah’ın veli kullarına hiçbir zaman korku yoktur. Onlar üzülmeyiz, mahsun da olmazlar.” “Onlarda öyle iman var ki, imanları sayesinde kademe, dereceye ve takvaya ulaşmışlardır.”

İsra Suresi Ayet : 70 Sayfa 290:”Vele gad kerremna beniiii ademe ve hamelna hüm âla kesirim mimmen halekna tefdila.

“Yemin olsun ki, gerçekten biz Ademoğulları’nı üstün yarattık. Onları karada ve denizde vasıtalarla taşıdık, hoş nimetlerle besledik ve onları yarattıklarımızın çoğunun üzerine üstün kıldık.”

Nem suresinin 40. ayetinin ifadesine göre Yemen Sultanı olan Belkis’in tahtı göz açıp yumuncaya kadar Hz Süleyman’ın sarayına getirilmiştir kuranın ifadesine göre ehli kitapdan ve veliyullahdan bir zat olan aynı zaman da Hz. Süleyman’ın veziri olan Asaf bin Berhiyya 'nın kerametidir.

Hazreti Ömer (RA) Medine' de Mescid-i Nebevi' de Cuma namazında hutbe okurken, İran seferinde bulunan İslam Ordusunun düşman tarafından kuşatılmakta olduğunu görür. Ordu komutanına “Ey Sariye! Dağa” diye üç kez bağırıştır. Daha sonra İran seferinden Medine'ye dönen ordu komutanı , " Eğer, Hz Ömer olmasaydı helak olacaktık. " dedi bir kaç bin kilometre uzaklıkta olan ordunun ne halde olduğunu Hz Ömer nasıl görmüştür? Çünkü yüce Allah mekânları aradan kaldırmıştır. Bu da 2.Halife Hz. Ömer’in kerametidir.

Mühiddin Arabî Suriye’nin Şam’da parayı ilahlaştıran halka; “Sizin taptığınız benim ayağımın altındadır. ” diyerek ayağını yere vurmuş ve yanlış anlaşılacak öldürülmüştür.

273 yıl sonra Yavuz Sultan Selim Han Mısır seferine giderken, kışı Şam’da geçirir. Namaz kılmak için Emevi Camii’ne giden Yavuz, caminin duvarında, taş bir levha üzerinde yazılı olan “İza dehalessinu veş şin/Zehere kabru Muhiddin” yazılı bir ibare görür; Şeyh-ül İslam olan Zembilli Ali Efendi’ye bunun manasını çözdürür. Zembilli Ali Efendi; “ Sin şına dahil olunca yani Selim Şam’a girince, Mühiddin’in Kabr-i zahir olacak.” der. Yavuz Sultan Selim Han da araştırıp Mühiddin Arabî’nin kabrini bulur.

Daha sonra Mühiddin Arabî’nin ayağı ile vurduğu yer kazdırılınca bir küp altın çıkar. Yavuz o altınlarla, Şeyh-i Ekber’in kabri şeriflerini yaptırır. Burada önemli olan, Mühiddin Arabî Hazretleri’nin o gün itibarıyla, Allah tarafından Ledünni keşfiyata vasıl olup bir takım sırları aşikâr kılmasıdır.273 yıl sonra Yavuz Sultan Selim Han’ın Şam’a geleceğini bilmesidir.

Feraset: Feraset içinde diyelim ki bir hadisi şerifte rabbimiz: “kul bana nafilelerle yaklaşır ben onun gören gözü, konuşan ağzı, uzanan eli, yürüyen ayağı hülasa feraseti olurum. Bir hadisi şerifte: “Müminin ferasetinden korkunuz zira o Allahın nuru ile bakar.” Diye buyururlar.

İLHAM: Lügat manası Allah tarafından kalbe gelen manadır. Basiret: Allahın lütfu ile Kalben eşyanın hakikatini bilmek. Asırlardır mübarek şan ve şöhretini duya geldiğimiz ve kıyamete kadarda duya gideceğimiz Seyyid Ahmed er Rufai, Abdulkadir-i Geylani, Şahı Nakşibent ve Hz. Mevlana ve onlar gibi olan zatı muhteremlerin yazdıkları ve konuştukları hikmetli sözler Allahın onlara ilhamıdır. Unutmayalım ki her asırda bir konuşan ve onun konuştuklarını konuşanlar olmuştur. Tasavvufi edebimle derim ki muhakkak ki onları konuşturan Hz. Allah tır.